Ponedjeljak, 30.07.2012.g.

Danas sam imao susret sa svojim mirom.

Danas sam prvi put, onako u punini, osjetio što je to GOSPODIN U

SVAKODNEVNOM ŽIVOTU.

ON, KOJI SE NE DA OPIPATI, VIDJETI.

ON U KOJEG MOŽEŠ SAMO VJEROVATI, KOJEGA MOŽEŠ SAMO

OSJETITI U SVOJEM ŽIVOTU.

U mojoj obitelji ovih dana puno je previranja. Onako, ispod površine

svakodnevnog života.

Što se ne vidi izvana, ne vide drugi ljudi oko nas, ali mi u obitelji to

znamo, to nosimo u sebi, i svaki od nas se s tim nosi kako zna i umije.

Ja sam se i danas uvjerio, SIGURAN SAM U TO, da sam stvarno

predao svoj život na upravljanje Gospodinu, i da ga Gospodin vodi

onako kako on zna da je za mene najbolje.

A danas popodne smo imali jedan događaj koji je bio jako bitan za cijelu

moju obitelj, za njezinu budućnost.

Ujutro sam otišao u grad da obavim neke poslove. I tako sam kod jednog

mora čekati nekih sat, sat i pol. A pošto je u blizini i naša crkva, u kojoj

su dnevno otvorena jedna vrata kako bi svatko u potrebi mogao stupiti u

crkvu i tamo se pomoliti, odlučio sam i ja otići tamo DA

PORAZGOVARAM S GOSPODINOM o tome što se danas trebalo

dogoditi, pa i o ostalim situacijama u kojima se sada nalazim i ja i moja

obitelj.

Kad sam ušao u crkvu, u hodniku sam kleknuo na "klecalo", sklopio ruke i

počeo razgovor s Gospodinom.

Rijetko, jako rijetko ja razgovaram sa svojim Gospodinom. Nisam to u

životu naučio.

Baš onako, da razgovaramo. Da mu ja pričam i da onda stanem i

oslušnem što mi on ima za reći.

I JOŠ KADA SAM IŠAO PREMA CRKVI, A POGOTOVO KADA SAM

UNUTRA KLEKNUO, OSJETIO SAM NEKI DUBOKI MIR.

BEZVREMENSKI, NEZEMALJSKI MIR O KOJEG SU SE ODBIJALE

SVE MOJE MISLI O OVOZEMALJSKIM PROBLEMIMA MENE I MOJE

OBITELJI.

OSJEĆAO SAM DA ĆE SVE BITI U REDU, DA SAM JA SVOJE

UČINIO I DA ĆE DALJE BITI GOSPODINOVA VOLJA.

I nismo dugo razgovarali, GOSPODIN I JA, ja mu više nisam imao

ništa za reći, a on je meni, SVE ŠTO JE ON MISLIO DA MI TREBA

REĆI I DATI SPOZNATI, UČINIO VEĆ I PRIJE.

SVE MI JE TO REKAO TAJ DUBOKI MIR U MENI.

I pomolio sam se ja tamo. I zahvalio na svemu I GOSPODINU, I

NJEGOVOM OCU, I DUHU SVETOMU. I DRAGOJ DJEVICI MARIJI,

DRAGOJ MARIJI MAGDALENI I SVECIMA, ANĐELIMA I

ARKANĐELIMA, DUŠAMA U ČISTILIŠTU.

ČAK NISAM NI PLAKAO. BIO SAM MIRAN. JER SAM JA SVOJE

UČINIO A DALJE JE PREUZEO GOSPODIN.

I taj događaj popodne je prošao onako kako je to Gospodin za mislio.

Čak bi mogao reći da sam ja statirao sa strane, što inače baš i nije moj

običaj.

BIO SAM SIGURAN DA ĆE SVE BITI DOBRO, JEDINO NISAM

ZNAO KAKO. A TO SAM SE VEĆ NAUČIO PREPUSTITI

GOSPODINU.

NIJE MOJE DA RAZMIŠLJAM O TOME

ŠTO ĆE BITI. TO ĆE GOSPODIN.

MOJE JE DA RAZMIŠLJAM ŠTO ĆU

SADA. TO GOSPODIN OČEKUJE OD

MENE ČOVJEKA.

DA TRAŽIM I RAZMIŠLJAM O

KRALJEVSTVU BOŽJEM I ČINIM

SVAKODNEVNO, U SVAKOM

POSTOJEĆEM TRENUTKU ŽIVOTA, ŠTO

MOGU, S DAROVIMA I SPOSOBNOSTIMA

KOJE MI JE DAO.

KOME VIŠE, VIŠE ĆE SE OD NJEGA

TRAŽITI.

MENI JE TOGA PUNO DAO I ZATO

STALNO PAZIM DA LI SAM UČINIO SVE

ŠTO SAM MOGAO. ZA SEBE I DRUGE.

I kazala mi je moja kćer da je to lijepo da ja imam taj svoj mir. Ali da bi

morao i drugima oko sebe pomoći da dođu do njega. DA BI IM

MORAO POMOĆI DA NOSE I IZNESU SVOJE KRIŽEVE, KOJI IM

PONEKAD OTEŽAJU ILI ONEMOGUĆE DA DOBIJU, I IMAJU, SVOJ

MIR.

I da ja, s tim svojim stalnim "JA PA JA", često znam iritirati ljude oko

sebe.

Da, i zamislio sam se nad tim riječima. I treba se zamisliti nad svim što ti

kažu dragi ljudi oko tebe.

Bilo dobro ili loše, oni ti žele dobro i oni te ponekad puno bolje "vide"

nego se ti sam vidiš sa strane. Jer mi ljudi, i ja također, se znamo izgubiti

u svojim oholim, licemjernim poimanjima svojih ispravnih stavova i

razmišljanja. I onda ih naturati drugima.

PA TAKO I TO S UNUTARNJIM MIROM,

ILI VJEROM.

KAO, JA TO IMAM I OHOLO SE S TIME

HVALIM ILI ŽELIM NA SILU,

LICEMJERNO TO NAMETNUTI DRUGIMA,

TJERAJUĆI IH DA ČINE NEŠTO ŠTO

ONI NE MOGU POJMITI, NISU

SPREMNI UČINITI ILI NE MOGU

UČINITI.

Da, tu se kriju opasnosti, tu zli djeluje.

I tu mi već par dana "hodaju" po mislima riječi Gospodina Isusa koje

je rekao dragoj Catalini priliko njenog mističnog doživljaja svete mise

koji su joj omogućili Isus i Djevica Marija kako bi to prenijela drugima.

Rekao je Gospodin Isus:

"... I DA SE UPRAVO U OVOM TRENUTKU (kod moljenja OČE

NAŠ) SJETIŠ OSOBA ILI LJUDI, KOJI SU TI U TVOM

ŽIVOTU NANIJELI NAJVIŠE BOLI, PATNJE I ZLA, DA IH U

TOM TRENUTKU ZAGRLIŠ I PRISLONIŠ NA SVOJE GRUDI

I REKNEŠ DUBOKO IZ SRCA SLIJEDEĆE RIJEČI: U ime

Isusovo opraštam ti i želim ti mir. U ime Isusovo molim

te za oproštenje i želim si mir od tebe."

I dalje je Gospodin Isus rekao nešto jako važno za sve one koji

nemaju mir u sebi i traže ga:

"I AKO TA OSOBA ZASLUŽUJE MIR, ONA ĆE GA I

ZADOBITI I DOBRO ĆE JOJ BITI I NA TAJ NAČIN ĆE

PUNO DOBRA PRIMITI. ALI AKO TA OSOBA NIJE

SPOSOBNA OTVORITI SE MIRU, PUSTITI GA U SVOJE

SRCE, TAJ MIR VRATITI ĆE SE U TVOJE SRCE.

A JA NE ŽELIM, DA ZADOBIJEŠ MIR I DADNEŠ GA

DRUGIM OSOBAMA, UKOLIKO NISI NAJPRIJE SPREMNA

OPROSTITI I TAJ MIR NAJPRIJE OSJETITI I IMATI U

SVOM SRCU."

NAJPRIJE SPREMNI OPROSTITI I TAJ

MIR NAJPRIJE OSJETITI I IMATI U

SVOM SRCU.

TU JE SVE REČENO. VRLO JEDNOSTAVNO, SAMO AKO

VJERUJEMO. ALI, ISTINSKI VJERUJEMO U NAŠEG GOSPODINA

ISUSA.

No, ja sam se preispitao, DUBOKO U SEBI, i nisam našao nikakvih zlih

namjera, nemira, nezadovoljstava, srditosti, strahova, koji bi bili

povezani s mojim mirom i svjedočenjem takvoga stanja drugima oko

sebe.

Ne, ja sve to činim želeći da ti drugi oko mene PRONAĐU NEŠTO ZA

SEBE IZ SVEGA TOGA ŠTO SE MENI DOGAĐA. ŠTO MOGU

POJMITI I ŠTO MOGU PRIMIJENITI U SVOJEM ŽIVOTU.

I rekao sam joj da Gospodin ima malo šire gledanje situacija u našem

životu. On zna što je u ukupnosti naših života najbolje. Koji posao, koji

ljudi, koje materijalne stvari.

DA SE ON U SVEMU PROSLAVI I NAMA OMOGUĆI VJEČNI

ŽIVOT.

ON TO ZNA, SAMO JE PITANJE DA LI ĆEMO MI PREPOZNATI

TU NJEGOVU VOLJU U SVOJIM ŽIVOTIMA I S POTPUNIM

POUZDANJEM SVE TO PRIHVATITI.

JER SVE ŠTO NAM JE POTREBNO ZA ŽIVOT ĆEMO UVIJEK

IMATI. I TO U OBILJU.

I NE ŽELIM GOSPODINE OHOLOST I

LICEMJERJE! ODRIČEM SE TOGA.

OSLOBODI ME GOSPODINE BILO

KAKVIH PRIMISLI O TOME!

OSLOBODI ME GOSPODINE I TAŠTINE I

NE DAJ DA NA BILO KOJI NAČIN

DJELUJE NA MENE I PREKO MENE NA

DRUGE LJUDE!

I PODARI GOSPODINE SVIM LJUDIMA

MIR, KAO ŠTO SI GA I MENI!

JER BEZ TVOJE POMOĆI NITKO OD NAS

TO NE MOŽE SAM.

I HVALA TI GOSPODINE ZA ONE TVOJE

RIJEČI KOJE, NA RAZNE NAČINE,

DJELUJU U NAMA, I NA SVE NAS, I

DANAS:

"MIR VAM OSTAVLJAM, MIR

VAM SVOJ DAJEM!"

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

NEKA VAM JE VJEČNA SLAVA I HVALA.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.